

DWUROGI (1) *ai*

L pl dwurogich.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Mający dwa rogi; bicornis Cn: Ci ná Bárániech ieżdżą/ y ná ptakách frogich/ Y męftwá dokázuią ná kozách dwurogich. KmitaSpit A2v.

Cf DWUROGATY

BZ